

det skønsmæssigt fastsatte beløb været for højt eller for lavt sat i forhold til den efterfølgende korrekte angivelse, betyder dette, at morarenteberegnings således er sket af en saldo, der har været enten for høj eller for lav. Der korrigeres efterfølgende tilbage til den oprindelige frist for angivelsen for, at der har været beregnet rente af en enten for høj eller for lav sat debetsaldo – eller kreditsaldo.

Hensigten er således, at der skal foretages, hvad der kan betegnes som en fuld »tilbageruling«. Det vil sige, at den hidtidige skønsmæssige fastsættelse og de hertil knyttede beregnede renter helt slettes. Det korrekte beløb indsættes med tilbagevirkende kraft, og der beregnes herefter korrekte renter af dette beløb. Dette står i modsætning til en »nettoløsning«, hvor der ikke tilbage i tid ændres i beregnede renter mv. men blot beregnes et reguleringsbeløb, som så enten debiteres eller krediteres saldoen.

En løsning der indebærer »fuld tilbageruling« vil betyde, at virksomheden kan følge alle bevægelser, dvs. sletningen af den hidtidige skønsmæssige ansættelse og de hertil hørende renter og indsættelsen af det korrekte beløb samt de hertil knyttede renter. Denne løsning vil således give virksomheden det fulde overblik over de bevægelser og korrektioner, der har været på saldoen.

Der korrigeres imidlertid ikke for den situation, hvor det korrekt angivne beløb - i modsætning til det skønsmæssigt fastsatte beløb - ville have ført til en debetsaldo på 5.000 kr. eller derover, med et deraf følgende krav om betaling af hele debetsaldoen. Der udsendes således ikke en opkrævning med tilbagevirkende kraft. Man forholder sig i relation til opkrævning af en debetsaldo, alene til saldoens størrelse på det givne tidspunkt.

3.9 Beløb under inddrivelse

Inddrivelse af et beløb indledes, når den sidste rettidige betalingsfrist for en given fordring er overskredet. Inden der iværksættes egentlige inddrivelseskridt, udsendes der en rykker for det forfaldne beløb. Når fristen i den sidste rykker er overskredet, kan restanceinddrivelsesmyndigheden iværksætte f.eks. en udlægsforretning overfor virksomheden. Med skattekontoen lægges der ikke op til ændringer i de eksisterende procedurer vedrørende inddrivelsesforretninger.

Med de eksisterende opkrævningsregler og systemer retter fokus sig som nævnt mod de enkelte fordringer, og inddrivelsen knytter sig således også til de enkelte fordringer i form af skyldige A-skatter, moms, told mv.

Med skattekontoen rettes told- og skatteforvaltningens fokus alene mod kontoens saldo. En debetsaldo er ensbetydende med, at virksomheden er i restance med én eller flere forfaldne skatte- og afgiftskrav. Et væsentligt element ved gennemførelsen af skattekontoen er som beskrevet at forenkle administrationen af betalinger til og fra told- og skatteforvaltningen. Som led heri lægges der med skattekontoen op til, at virksomheden kan have en debetsaldo på op til 5.000 kr.

Først når debetsaldoen overstiger 5.000 kr., dvs. når virksomheden er i restance med mere end 5.000 kr., tages der skridt til at inddrive beløbet. Dette betyder i praksis, at en virksomhed - så længe den samlede debetsaldo ikke overstiger 5.000 kr. - kan have én eller flere forfaldne krav, uden at der udsendes en rykker for beløbet.

Efter den eksisterende inddrivelsespraksis retter inddrivelsen sig mod den enkelte fordring. Der er ikke fastsat generelle retningslinier for, hvor stor eller lille en restance beløbsmæssigt bør/skal være, før der iværksættes inddrivelse. Dette beror således på den generelle inddrivelsesstrategi, som fastlægges centralt af restanceinddrivelsesmyndigheden.

Med den fastsatte debetsaldogrænse på 5.000 kr. fastlægges der reelt en nedre grænse for, hvornår told- og skatteforvaltningen i praksis oversender en fordring til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden.

Overgår en debetsaldo til inddrivelse, vil beløbet fortsat kunne ses på skattekontoen, men det vil ikke indgå som en del af den rentebærende saldo.

Også beløb, der er under inddrivelse på tidspunktet for oprettelsen af skattekontoen vil blive »overført« til skattekontoen, og ligeledes komme til at fremgå af skattekontoen som en isoleret post, der holdes uden for den ordinære saldoopgørelse. Beløb, der er under inddrivelse forrentes efter de gældende regler med samme rentesats, dvs. den harmoniserede rentesats efter opkrævningslovens § 7, som beløb, der blot er under opkrævning. Renter og gebyrer vedrørende beløb, der er under inddrivelse, opkræves af restanceinddrivelsesmyndigheden og tillægges det samlede beløb, der er under inddrivelse.

Beløb under inddrivelse og hertil relaterede renter og gebyrer vil således fremgå af skattekontoen men være fuldstændig adskilt fra den almindelige saldoopgørelse på skattekontoen.

Indbetalinger fra virksomheden, eller udbetalinger som følge af f.eks. en negativ momsangivelse, vil blive anvendt til dækning af eventuelle nye krav. Hvis der efter betaling af eventuelle nye krav er et overskydende beløb, vil dette beløb blive sendt til dækning af